

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 16 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 16 stemte for, 96 imod.

Ændringsforslag nr. 6
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 16 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 16 stemte for, 99 imod.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning m.v. (Ophævelse af reglerne om styrelse af kommunernes folkeskoler). (Lovforslag nr. L 216).

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 241:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsesstøtte.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 9/5 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frank Jensen (S):

Til lykke hr. undervisningsminister! Så lykkedes det endelig at få slået en kile ind mellem de 3 SU-forligspartier. Det har heller ikke skortet på aktive forsøg fra ministerens side på at forhindre S, SF og Det Radikale Venstre i at realisere det forlig, de 3 partier indgik i 1987. Og så efter lovens ikrafttræden den 1. august 1988 har undervisningsministeren forsøgt at snigløbe SU-forliget. Det skete med ministerens lovforslag nr. L 59, som blev fremsat kun 2 måneder efter SU-forligets ikrafttræden.

Forligspartierne stod fast på forliget, så undervisningsministeren måtte holde fingrene væk. De 3 partier var stolte af deres forlig, selv om det ikke indeholdt den store stigning af de studerendes disponible forbrugsmulighed eller af rådighedsbeløbet, men forliget indeholdt nogle principper og nogle kvalitative ændringer som f.eks. fjernelse af de forhadte og nedbrydende statsgaranterede banklån, som den smalle venstregering fik indført i 1975. SU-forliget stimulerede de studerende til i højere grad at fravælge erhvervsarbejde i studietiden og koncentrere sig om studierne. Stipendieandelen kom til at andrage en større andel af det totale rådighedsbeløb. Der skete en opstramning og en effektivisering af studietiderne, den normerede studietid frem for den sædvanlige studietid.

De 3 forligspartier var stolte af disse principper. Et enkelt af forligspartierne var så stolt, at forliget dannede baggrund for en lang række af deres valgmaterialer, som de anvendte i forbin-